

прав і законних інтересів суб'єктів досліджуваних відносин встановлені ч. 2 ст. 16 ЦК України. Це: визнання права; визнання правочину недійсним; припинення дій, що порушують право; відновлення положення, що існувало до порушення права; примусове виконання обов'язку в натурі; зміна правовідносин; припинення правовідносин; відшкодування збитків та інші способи компенсації матеріальної шкоди; відшкодування моральної шкоди; визнання незаконним рішення, дій чи бездіяльності органу державної влади, органу місцевого самоврядування. Можливість відновлення прав на втрачені цінні папери до вказаних загальних способів захисту цивільних прав не віднесена. Тому його слід визнати спеціальним способом захисту прав суб'єктів правовідносин на документарні цінні папери.

Як один із способів забезпечення позову в цивільному процесі широко використовується заборона відчуження майна, реалізованого за допомогою акту арешту й опису майна. Зазначений превентивний захід відповідно до актів чинного законодавства України характерний тільки для документарних цінних паперів.

Отже, інструментальна своєрідність цінних паперів обумовлює й особливості захисту посвідчених ними майнових прав. Вони полягають органічному поєднанні можливих речово-правових, зобов'язальних і таких унікальних для приватноправової сфери способів захисту прав і законних інтересів суб'єктів емісійно-посвідчувальних правовідносин, як відновлення прав на них. Унікальними для приватноправової сфери правового регулювання є механізм тимчасової заборони здійснення посвідчених цінними паперами майнових прав, який може застосовуватися судом у ході процедури визивного провадження.

Одним із заходів захисту правоволоділців за цінними паперами масових емісій є скасування їх випуску, якщо він був здійснений з грубими порушеннями емітентом вимог чинного законодавства України. Скасування акта реєстрації випуску цінних паперів масових емісій є свідченням здійснення державного контролю в цій сфері суспільних відносин і водночас прикладом привнесення в приватну сферу елементів публічності. Окрім розглянутої можливості, у сфері функціонування бездокументарних цінних паперів недотримання низки спеціальних вимог у ході формалізації посвідчених ними майнових прав також може призвести до порушення прав і законних інтересів суб'єктів депозитарних правовідносин.

Щодо перспектив розвитку економічної політики держави

Свиридюк Н.П., докторант НАВС, кандидат юридичних наук, доцент

Проблематика розвитку, модернізації або удосконалення економічної політики України, як особливий предмет дослідження, привертає увагу багатьох науковців, які не торкаючись питань системного реформування економічної діяльності, працюють у конкретних напрямках здійснення державної влади, адміністрування економічних відносин, оновлення національного законодавства з метою приведення його у відповідність до європейських стандартів, а згодом і зміцнення економічного базису України. Розглядаючи дане питання через призму різних галузей

наукових знань, фахівці звертаються як до висвітлення історичних особливостей формування, сучасного стану цього сектору державної політики, так і до вироблення пропозиції щодо підвищення ефективності його реалізації.

Окремі автори, наприклад, приділяють більше уваги особливостям загального розвитку регіональної політики [1; 2]. Інші зосереджуються на розробці конкретних політико-правових та економічних показників, методик, механізмів, запровадження яких сприятиме встановленню єдиних стандартів у сфері реалізації державної економічної політики [3; 4; 5]. Науковці також пропонують ряд практичних заходів щодо підвищення дієвості монетарного трансмісійного механізму, зниження доларизації, вдосконалення управління ліквідністю банківської системи, вдосконалення готівкового обігу, а також реалізації валютної політики в умовах трансформації діючого режиму грошово-кредитної політики тощо [6].

Використання всіх заходів економічного спрямування передбачає глибоке осмислення питань їх адміністративно-правового забезпечення в конкретно-історичних умовах, які для сучасної України є надзвичайно складні, непередбачувані та надзвичайно динамічні, у зв'язку з чим їх можна назвати нетиповими умовами сучасності.

У світлі напружених соціально-економічних та політичних подій, що відбуваються нині в Україні, першочерговими стають питання вироблення ефективних механізмів стабілізації та реформування сфери економічної політики з урахуванням позитивних та негативних факторів впливу глобалізаційних тенденцій на світову економіку, у зв'язку з чим актуалізуються роботи, пов'язані із вивченням міжнародного досвіду правового регулювання економічної політики держави, стану міжнародних правовідносин економічного характеру.

В контексті перспектив розвитку національної економіки, особливої цінності набувають джерела, в яких представлено результати аналізу фактичного стану правового регулювання економічних відносин в Україні, а також стану функціонування економічних систем інших країн, чий позитивний досвід можна було покласти в основу розробки національних концепцій реформування економічної політики держави. Зокрема це роботи Романової Т.В., Петрушевської В.В., інших авторів, в яких висвітлюється досвід країн світу щодо забезпечення зростання інвестиційного потенціалу регіонів [7], реалізації програм підтримки економіки у період світової фінансової кризи 2007 – 2009 рр. [8]. У свою чергу, Крапівін О.В. охарактеризував основні напрями зовнішньої політики країн Центральної та Східної Європи в ХХ - початку ХХІ століття, приділивши особливу увагу їх сучасним зовнішньополітичним пріоритетам, зокрема, в сфері економіки [9].

Таким чином, на наш погляд, важливим завданням щодо дослідження удосконалення державної політики є саме розширення дослідження окремих елементів та досвіду сучасних країн, ефективність реалізації якої є запорукою стабільності розвитку, вирішення всього кола соціально-економічних проблем.

Список використаних джерел:

1. Макогон Ю.В. Нова регіональна економічна політика в Україні: проблеми і перспективи розвитку / Ю.В. Макогон // Схід. – 2005. – № 3(69). – С. 14–27.

2. Соболь, Роман Георгійович. Регіональне управління економічними процесами : дис... канд. наук з держ. управління: 25.00.02 / Соболь Роман Георгійович. - Х., 2005. - 207 с.
3. Сігайов А. О. Науково-методичні засади аналізу монетарних показників в перехідній економіці : автореферат дис... на здобуття наук. ступення д-ра екон. наук : 08.02.03 / Сігайов Андрій Олександрович. - К., 2004. - 320 с.
4. Лепушинський В. О. Науково-методичні основи оцінки результативності грошово-кредитної політики в Україні : дис. ... канд. екон. наук : 08.00.08 / В.О. Лепушинський Володимир Олександрович. - Суми, 2010. - 202 с.
5. Ветрова І. В. Правові основи реалізації грошово-кредитної політики Національного банку України : автореф. дис... на здобуття наук. ступення канд. юрид. наук / І. В. Ветрова. - К., 2007. - 19 с.
6. Монетарна політика Національного банку України: сучасний стан та перспективи змін / За ред. В.С. Стельмаха. - К. : Центр наукових дослід- жень Національного банку України, УБС НБУ, 2009. - 404 с.
7. Романова Т.В. Світовий досвід забезпечення зростання інвестиційного потенціалу регіонів в процесі реалізації державної економічної політики / Т.В. Романова // Проблеми глобалізації та моделі стійкого розвитку економіки : праці. конф., 24-26 бер. 2010 р., Луганськ / Гол. ред. кол. Рамазанов С.К. - Л., 2010. - С. 845-847.
8. Петрушевська В. В. □Фінансова політика попередження та ліквідації наслідків глобальної економічної нестабільності: закордонний досвід / В. В. Петрушевська // Проблеми економіки. - 2014. - № 1. - С. 31 - 36.
9. Крапівін О. В. Зовнішня політика країн Центральної та Східної Європи : навчальний посібник для студентів / [О. В. Крапівін, М. О. Володіна, А. М. Каракуц та ін.. ; кер. авт. колективу О. В. Крапівін. - Донецьк, 2012. - 274 с.

Шляхи модернізації інформаційно-аналітичного забезпечення спеціальних підрозділів по боротьбі з податковою та економічною злочинністю

Важинський В.М., науковий співробітник наукової лабораторії з проблем кадрового забезпечення і діяльності ОВС ННІПФПМГБНГУ НАВС, кандидат юридичних наук

Протягом останніх років у нашій державі відбулися суттєві зміни в усіх сферах життя. Змінилися соціально-економічні відносини. Закон України «Про міліцію» у редакції 1991 року не відповідає сучасним реаліям і не в змозі ефективно регулювати правовідносини у сфері протидії правопорушенням та злочинності. За таких умов, вкрай необхідною постає питання реформування Міністерства внутрішніх справ України, структура якого сформувалася ще за радянських часів. Також потребують нових підходів надмірна централізація, мілітаризація, бюрократизм, авторитарно-дисциплінарна модель управління, що превалювали в управлінському механізмі українською міліцією.

Головним плацдармом, на якому розгортаються кримінальні баталії в Україні є економіка. Злочинність в сфері економіки досягла такого якісного рівня, що вона стала визначати характер і напрямки реалізації реформ не тільки в сфері економіки, а й в системі державного будівництва і правоохоронної діяльності. Зважаючи на актуальність цього питання, державі необхідно провести реформування системи органів міліції в поліцію із врахуванням європейського досвіду та стандартів. На нашу думку одним із найважливіших проблемних питань в реформуванні